

جناب حاجی محمد رحیم و جناب آقا میرزا فضل‌الله و جناب آقا غلامعلی علیهم بهاء الله الأبھی

هوالله

ای ثابتان بر پیمان همیشه در نظرید و پیش بصرید و حاضر محضرید آنی فراغت از یاد شما ندارم و از درگاه احدیت الطاف بی‌نهایت طلبم در خصوص نزول بلایا و تحمل یاران در سبیل الله مرقوم نموده بودید هر چه بنگارید از عهده بیان برنیاید میدانم از وصف خارج است بتعریف و توصیف نیاید نامه‌های مفصل باحبای آواره بیازماندگان شهدا جمعاً مرقوم گشت و زیارتنامه تحریر یافت و در اکثر نامه‌ها که در این ایام نگاشته میشود ذکر مصائب یاران نیریز و شهادت دوستان عزیز و اسیری طفلان صغیر و آوارگی احبای بیسر و سامان و هجرت به سروستان مذکور لهذا در این نامه اطناب و اسهاب نخواهم اختصار مینمایم البته بر آن نامه‌ها اطلاع خواهید یافت

مناجات

پروردگارا آموزگارای نفس نفیسی بملکوت شهود صعود نمود و از خاکدان فانی بجهان جاودانی شتافت میهمان جدید است عزیز فرما بنده قدیم است خلعت بدیع عطا کن
ای بی‌انبار بیامرز و بنواز و بخلوتگاه راز راه ده و در محفل تجلی همدم و دمساز نما توئی دهنده و بخشنده و مهربان و توئی آموزنده و نوازنده و توانا ع ع